

'Reynebeau en Rotten': **JOHNNY ROTTEN** is razend

'Mijn vrouw vindt dat ik er in deze videoclip als een nicht uitzie,' hoor ik hem nog zeggen, net vóór mijn trommelvliezen scheuren. 'And that's alright!'

'We were alright.' Hij zegt het wel éven keer, John Lydon, terwijl we samen zitten te kijken naar een dvd met de hoogtepunten uit zijn carrière, de volumeknop op 'pijngrens'. Johnny als zeventienjarige Sex Pistol: bolle ogen, kromme rug, kamerbrede grijs. Johnny als bezieler van het baanbrekende PiL: dezelfde bolle ogen, maar ouder, kouder en -volgens zijn vrouw dus- nichteriger. Inmiddels is hij bijna vijftig. Net ziek geweest, enkele liters drank soldaat gemaakt met uw dienaar. Maar de beelden van een escalerend PiL-concert in Mexico bezorgen hem een instant-stroomstoot. Geef hem: kolgende *mosh pits*. Geef hem: baldadige fans en de belofte van geweld. Noem hem: Johnny Rotten.

Vandaag is Johnny kwaad op de Belgians. Miffed. Angry. Pissed. Gelukkig heb ik in de winkel op de hoek een fles Chimay op de kop kunnen tikken. Ik ben óók *alright*, verzekert hij me ernstig.

Een paar uur eerder had ik me aangemeld bij Lydon's residentie in Los Angeles, een opvallend bescheiden huis annex opnamestudio op een paar meter van Venice Beach. Ik had lekkere surfmeiden op rollerblades verwacht, maar in deze tijd van het jaar liggen er vooral daklozen in het zand te slapen. Mijn iPod doet al twee dagen dienst als Lydon-jukebox - 'This Is Not a

(Reporters)

'IK BÉN GEEN GIMMICK. IK BEN EEN

Love Song', 'Public Image', 'Pretty Vacant', 'Anarchy in the UK', 'Open Up' - dus als hij me van binnenuit toeroept of ik die Belgische journalist ben die hij verwacht, herken ik meteen het schelle stemgeluid, dat naadloos overgaat in

een kakelende lach als hij geamuseerd is.

Maar niet vandaag dus. Lydon is kwaad op Kanakna, het productiehuis dat voor Canvas 'Reynebeau en Rotten' maakt. Niet dat hij zich niet heeft vermaakt op zijn tour-

nee door Groot-Brittannië aan de zijde van Marc Reynebeau, wel integendeel: geweldige tijd beleefd. Maar sindsdien draait alles in de soep.

JOHN LYDON « Sinds het eind van de opnamen, in oktober, heb ik niks

meer van Kanakna gehoord. Mijn telefoontjes worden nooit beantwoord. De dvd's met de eerste twee afleveringen hebben ze me pas opgestuurd nadat jij hen had gebeld voor een interview. Hier is de envelop: in mijn adres is niet één